

Ewangelia na niedzielę: «Dziś» Chrystusa

Ewangelia III Niedzieli Zwykłej
(Rok C) i komentarz do tekstu.

«Dziś spełniły się te słowa
Pisma, któreście słyszeli». Nie
przekładajmy na jutro decyzji
jakiej Pan oczekuje od nas
"dziś": nawrócenia,
przebaczenia i przyjęcia
przeprosin, rozpoczęcia na
nowo z pomocą łaski, pełnego
oddania...

Ewangelia (Łk 1, 1-4; 4, 14-21)

Wielu już starało się ułożyć
opowiadanie o zdarzeniach, które się

dokonały pośród nas, tak jak nam je przekazali ci, którzy od początku byli naocznymi świadkami i sługami słowa. Postanowiłem więc i ja zbadać dokładnie wszystko od pierwszych chwil i opisać ci po kolei, dostojny Teofilu, abyś się mógł przekonać o całkowitej pewności nauk, których ci udzielono.

Potem powrócił Jezus mocą Ducha do Galilei, a wieść o Nim rozeszła się po całej okolicy. On zaś nauczał w ich synagogach, wysławiany przez wszystkich. Przyszedł również do Nazaretu, gdzie się wychował. W dzień szabatu udał się swoim zwyczajem do synagogi i powstał, aby czytać. Podano Mu księgę proroka Izajasza. Rozwinąwszy księgę, znalazł miejsce, gdzie było napisane:

Duch Pański spoczywa na Mnie,

ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie,

abym ubogim niósł dobrą nowinę,
więźniom głosił wolność,
a niewidomym przejrzenie;
abym uciśnionych odsyłał wolnymi,
abym obwoływał rok łaski Pana.

Zwinąwszy księgę, oddał słudze i
usiadł; a oczy wszystkich w
synagodze były w Niego utkwione.
Począł więc mówić do nich:

— Dziś spełniły się te słowa Pisma,
któreście słyszeli.

.....

Komentarz

Liturgia tej niedzieli przedstawia
nam razem dwa fragmenty
Ewangelii wg św. Łukasza.

Pierwszym z nich jest prolog, który
jest adresowany do postaci zwanej

Teofilem, imię, które w języku greckim oznacza „przyjaciół Boga”. Łukasz podejmuje się napisać udokumentowaną narrację i dobrze uporządkowany opis życia Chrystusa od jego początków, wyjaśniając również zbawcze znaczenie rzeczy, „które się dokonały pośród nas” (w. 1).

Ta Ewangelia jest zatem skierowana do każdego, kto naprawdę chce być „przyjacielem Boga”. Wchodząc na jej strony „jako dodatkowy bohater”, do czego zachęcał św. Josemaría, odnajdzie ujmującą postać Jezusa i odkryje, że Pismo Święte wypełniło się w Nim, ale i dziś nadal się wypełnia „pośród nas”: *W tej świętej Księdze odnajdziesz życie Jezusa; lecz prócz tego powinienes odnaleźć swoje własne życie* (Kuźnia, 754).

W drugim fragmencie, towarzyszymy Jezusowi w synagodze w Nazarecie, mieście, w którym

dorastał, gdzie przychodzi zgodnie ze swoim zwyczajem każdego szabatu, aby modlić się i słuchać Słowa Bożego. Pewnie nauczył się tego w sposób naturalny, towarzysząc od dziecka Józefowi i Maryi, w rodzinie.

Opis Łukasza wprowadza nas w tę czynność synagogalną. Po kilku modlitwach czytany jest fragment Pięcioksięgu, czyli Tory, Prawo Boże i tekst proroczy, który ilustruje znaczenie tego, czego naucza Prawo. Ten, kto przewodniczy, zaprasza jednego z obecnych do czytania, lub ktoś z należytych przygotowaniem podnosi się dobrowolnie, aby przeczytać, a następnie wyjaśnić znaczenie Słowa Bożego. W tym przypadku, Jezus wstaje i w zwoju proroka Izajasza, który mu podano, znajduje tekst, w którym prorok mówi o pomazańcu Pańskim, który niesie dobrą nowinę o zbawieniu i zapowiedź, że Bóg wybawi lud z jego dolegliwości. Są to słowa pociechy,

skierowane do ludu Judy, którzy pracują nad odbudową po wielu dekadach ruiny i rozkładu, które były konsekwencją podboju ich terytorium przez wojska babilońskie na początku VI wieku p.n.e. Ci, którzy w końcu wracają z wygnania, nie są w stanie wyleczyć tak wielu ran materialnych i moralnych, ale Bóg spełni ich nadzieje zbawienia. Teraz jednak to, co Jezus właśnie przeczytał w synagodze, nie jest prostym przypomnieniem pełnej nadziei zapowiedzi, którą Bóg urzeczywistnił w przeszłości, jest to wiadomość o tym, co tak naprawdę dzieje się pośród nich, i tak to podkreśla: *Dzisiaj spełniły się te słowa Pisma, któreście słyszeli* (w. 21). Jezus jest zapowiedzianym Odkupicielem.

To „dziś”, o którym mówi Jezus w Ewangelii, nie jest tylko chwilą, która wydarzyła się ponad dwadzieścia wieków temu. Jezus mówi również do każdego z nas „dziś”, w XXI wieku,

ponieważ również teraz „pomazaniec Pański” („mesjasz”, który jest hebrajskim odpowiednikiem słowa „pomazaniec”, „namaszczone”), Jezus Chrystus, żyje i zwraca się do każdego z nas, aby uzdrowić nasze dolegliwości, słabości i grzechy. Dziś może być dla mnie i dla każdego z nas dniem zbawienia. Nie zostawiajmy na jutro decyzji, której Pan oczekuje od nas „dzisiaj”: nawrócenia, przebaczenia i przyjęcia przebaczenia, ponownego rozpoczęcia z pomocą łaski, pełnego poddania się... Stare pogańskie powiedzenie „carpe diem” ma nam również coś do powiedzenia: skorzystaj z dzisiejszego dnia, w którym Bóg wychodzi ci na spotkanie, aby cię uzdrowić i uczynić cię szczęśliwym.

Dziś Bóg liczy na naszą pozytywną odpowiedź, aby nadal urzeczywistniać zbawienie uzyskane

przez Jezusa dla całej ludzkości, dla nas i aby zanieść je całemu światu. „Jest to także nasza misja: bycie namaszczoneymi przez Ducha i wyjście do braci, aby głosić Słowo, stając się dla nich narzędziem zbawienia” (Franciszek, *Orędzie na 54. Światowy Dzień Modlitw o Powołania*).

Francisco Varo

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/gospel/ewangelia-trzecia-niedziela-czas-zwykly-rok-c/> (28-02-2026)